

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת נשא תשפ"ה

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוז ומתורגמות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת נשא תשפ"ה – תיקון הנאמנות

לצערנו, היום צריך לעשות תיקון גדול על הענין הזה של ההשתכרות, ועוד השתכרות בפרהסיא, בחינת "וַיִּקְמוּ לְצַחֵק", ה' ישמור, ועוד דברים. וזה קשור גם לעניני צניעות. בדור הזה צריך לתקן את כל מה שלא תקנו בכל הדורות כי אנחנו בדור האחרון שבאחרון, ובודאי את כל עניני הצניעות.

ויש כאן את הענין הזה שהבעל מקנא לאשתו וכל הסיפור של המים המרים. סיפור מעניין מאד, הכל על פי הסוד. אומר רש"י שהיא נחשדת שהיא סטתה לא רק כלפי בעלה, אלא כלפי ה' יתברך, כי אם היא עברה עבירה, היא עברה על דברי ה' יתברך.

משה רבינו, גדול הנביאים, גדול החכמים, נאמן, עבד נאמן ורועה נאמן, "בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמַן הוּא". הנאמנות. כאן מדובר על חוסר נאמנות ועל תיקון הנאמנות. הנאמנות היא בכל תחום. אם יהודי רוצה להיות יהודי כשר, הוא צריך להיות נאמן לה' יתברך ולתורה, להיות נאמן.

אתם חושבים שזה קל להיות נאמן? לא. להיות נאמן בעולם כמו שלנו, בכל הדורות, ובטח בדור הזה, זה לא דבר קל. אנשי אמת, אנשים נאמנים – הם משלמים מחיר. כן, "לא חרבה ירושלים אלא בשביל שפסקו ממנה אנשי אֱמָנָה". לכן זה תיקון גדול לקראת הגאולה, להיות אנשים נאמנים.

אדם נאמן, מה זה אדם נאמן? שאתה יכול לסמוך עליו: מלה זו מלה, תורה זו תורה, הלכה זו הלכה, דעה זו דעה, הכל על פי התורה, על פי האמת, לא מערבב דברים ומסלף אותם, אם הוא יודע הוא אומר שהוא יודע, אם הוא לא יודע הוא אומר שהוא לא יודע – אנשי אמת, אנשים אמינים, אנשים נאמנים, זה דבר חשוב מאד, חשוב מאד מאד, אנשים צנועים ששומרים הלכות צניעות, שצריך להתחזק בזה בכל רגע, ואנשים שהם לא שתיינים ולא הוללים ולא עושים דברים לא

ערב טוב! חודש טוב, מה שלומכם? שבוע טוב! אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת נשא תשפ"ה. ובשם ה' נעשה ונצליח. אנחנו כאן מנסים להבין קצת את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים'.

הפרשה כוללת כל מיני נושאים באמת, מעניינים כולם, וגם קשורים אחד בשני: הענין של הסוטה, הענין של הנזיר – "הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין" – ואת כל העניינים של הלויים, התפקידים שלהם במשכן, חנוכת הבית של הנשיאים, ובסוף הדיבור האלקי בקודש הקדשים למשה רבינו. כמובן, תמיד כדאי לקרוא את הפרשה לפני שאתם שומעים או קוראים אותנו.

כתוב שחיה סחטה ענבים ונתנה לו לשתות לאדם הראשון, סחטה לו ענבים ונתנה לו לשתות, והיא הסוטה הראשונה שנכשלה עם הנחש. הנה הקשר הראשון, התיקון הראשון של הנזיר שראה סוטה בקלקולה וצריך להזיר את עצמו מן היין.

אומרים המקובלים הקדושים שיש יין המשכר ויש יין המחכים, אבל מה שהיה בעץ הדעת טוב ורע, שנצטוו לא לאכול ממנו, זה מה שנקרא 'למשוך את החכמה בלתי לבוש', במלים שלנו: למשוך עונג, גילוי, חכמה – בלי זכות, לרצות להיות כאלקים. ואנחנו לא צריכים להיות כאלקים, אנחנו צריכים להיות בני אדם מתוקנים.

אז למשוך את השפע בלי זכות – זה חטא גדול. וזה מה שקורה גם לבן אדם שמשתכר בעצם. הוא שותה יין, אז הוא מרגיש איזה תהליך כזה של טשטוש, של התעלות כל שהיא, ואחר כך אם הוא ממשיך אז הוא הופך להיות גמור, משהו נורא ואיום. חכמים אומרים, אוי למי שמתרגל לשתות יין כל יום ולהשתכר, כן, אני אומר את זה במלים שלנו.

לפי התורה. מובן שמי שעובר עבירה בביתו זה חמור, ומי שעובר עבירה בפרהסיא, נניח כמו בעגל, חטא העגל, כן, שהזכרתי, "וַיִּקְמוּ לְצַחֵק" – זה גרוע עוד יותר.

היום בדור שלנו, הרבה אנשים אין להם ידע בתורה כל כך, לא מבינים מימינם ומשמאלם, ויכולים להשתתף בכל מיני ארועים לא כשרים והם לא מבינים את החומרה של הדבר. חכמים לא היו יושבים בבית, לא היו נכנסים, בלי לדעת מי ישב לידם. כמובן, לא היו יושבים גם בבית דין בלי לדעת מי יושב לידם.

זאת אומרת, הענין של לשבת עם משהו או לשבת במקום כלשהו – יש לזה הרבה השלכות: אתה יכול לתת כח לסטרא אחרא בלי שהתכוונת, אתה יכול לעשות חילול ה' בלי שהתכוונת, אתה יכול לעשות קידוש ה', אתה יכול לזכות את הרבים, תלוי כל דבר במקרה, במקום. הכל צריך להיות על פי התורה הקדושה, לא להקל ראש בדברים האלה, במיוחד אם זה אדם עם כיפה על הראש, נחשב דתי, חרדי, ירא שמים – הוא צריך לדעת עם מי הוא נפגש, עם מי הוא מדבר.

כן, ריש לקיש היה מקפיד מאד בענין של עם מי הוא מדבר בשוק. אם זה לא אדם כשר ובדוק, הוא לא היה מדבר אתו. נכון שהיום המצב הוא שונה מבחינת הדור, ויכול להיות שאם לא תדבר עם אנשים ולא תסתכל עליהם, אז זה יהיה קצת חילול ה', תלוי במקרה – חכם עיניו בראשו, צריך לשקול כל דבר.

אמרו חכמים שמי שאין לו יראת שמים, צריך להתירא ממנו, לפחד ממנו כי אין לו יראת שמים, אתה לא יכול לסמוך עליו. "חבר אני לכל אשר יִרְאוּךָ וְלִשְׁמִירִי פְקוּדֶיךָ", אמר דוד המלך. הוא חבר לכל יראי ה' ולכל מי ששומר את המצוות, חבר. ומה עם האחרים? עם האחרים הוא לא חבר. אולי הוא אוהב אותם, אולי הוא מתפלל עליהם, אולי הוא מקרב אותם, אבל הוא לא חבר.

אז הדברים עמוקים. אין דבר בתורה סתם. אין שום דעה כוזבת, חס ושלום, בתורה. הדעות הכוזבות הן הדעות שהמציאו בני אדם בגאווה שלהם, בעזות שלהם, בטפשות שלהם, בחוסר הידע שלהם, כל מה שקורה לבן אדם.

אז מי שהולך על פי התורה בעזרת ה' בלב תמים, ה' ישמור אותו ולא יכשל. ו"מֵאֵד מֵאֵד הָיִי שֶׁפֶל רוּחַ, שֶׁתִּקְוֶת אֲנוֹשׁ רָמָה". בן אדם צריך להשמר לא לכעוס. אם בן אדם שותה, בקלות הוא כועס – דוגמה.

מה שאני רוצה להסביר פה: מח שליט על הלב. יהודי כשר צריך להיות כל הזמן במיטבו לעבוד את ה' יתברך. איך תהיה לו דבקות אם הוא כולו עם מוחין דסטרא אחרא בגלל מה שהוא עושה, בגלל איפה שהוא נמצא, בגלל מה שהוא צורך? מבינים?

זהו. צריך להיות קדושים. התיקון הוא לא רק לסור מרע ולעשות טוב – זה להיות קדושים, כי אנחנו ממלכת כהנים וגוי קדוש. אהה, אם לא נעבוד על זה – זה לא יהיה. צריך לעבוד על זה, על כל דבר, על פי 'דרך עץ החיים'.

יש לכם שם כללים, בספר שלנו הקטן, כללים איך לפעול כדי להגיע לדרגה של להיות קדושים, בעזרת ה'. וזה חשוב מאד. כל מחשבה, דיבור, מעשה, כל מה שבן אדם עושה – למה הוא עושה, איפה הוא נמצא, עם מי הוא מדבר, מה המטרה שלו? מרגע שהוא מתעורר עד שהוא הולך לישון, את מי הוא משרת, מה הוא עושה כאן בעולם הזה? הוא בא לעשות פה שטויות, או הוא בא לעשות פה קידוש ה'?

חכמים אומרים שלא ניתנה תורה אלא לקדש את שמו יתברך. ולכן, אם בדור הזה, בדור היתום שלנו, יש מצוות שהן רחוקות מלב האדם שלא מבין, שלא זכה, אז צריך לפקוח את עיניו להבין את החשיבות של המצוות. וגם את מה שהוא לא מבין – להסביר לו קצת על פי הסוד, כדי ש'וואו', הוא יגיד, 'אהה, זה לא סתם'.

'מה הענין הזה של הנזיר? למה הוא צריך להזיר את עצמו מן היין? מה קרה? מה, יין הוא לא טוב? למה ה' ברא את היין?' כל מיני שאלות של חכמולוגים. 'אהה, אם זה יין בסעודת מצוה, מותר?' – כן, השאלה כמה, חצי כוס או חצי חבית? מבינים? מה המטרה, מה הכמות, מה הדרך? מה אתה עושה, למה אתה עושה, אתה נגרר? אנשים אומרים: 'לא, רוצים לשתות קצת כדי שתהיה שמחה'. סליחה?! שמחה, שמחה של מצוה – זה לא קשור ליין, ולכלום, לשמוח למען שמו באהבה. בוא נשיר, ואנחנו נשמח גם בלי יין, גם בלי כלום.

אם הדבר לא היה במצב חמור, לא הייתי אומר כלום. אבל לצערנו, הדבר הזה גורר, עבירה גוררת עבירה, עד שבן אדם כבר לא יודע מי הוא, מה הוא, מה הוא עושה, מה הוא אומר, איך הוא מתנהג, ה' ישמרנו. כל זה, כי אנחנו צריכים לתקן את חטא עץ הדעת. אין שום מצוה סתם. אין שום הלכה סתם. אין שום מנהג ישראל סתם, אין. אהה, לא תמיד יודעים את כל הסודות – נכון, כי עוד אין לנו זכות. המקובלים יודעים יותר. ולעתיד לבוא כולנו נדע כל מה שראוי שבן אדם ידע כדי שנעבוד את ה' באמת.

כרגע אנחנו בזמן של נסיון, הסתר פנים, וצריכים לעבוד את ה' ככה – גם אם אתה מבין גם אם אתה לא מבין, גם אם כיף לך גם אם לא. מבינים? זה הענין של הנאמנות. הענין של הנאמנות, זה דבר גדול מאד מאד. אנחנו רואים לפעמים איזה איש פשוט, צדיק! מי יודע מה הוא יודע ומה הוא לא יודע, אבל הוא נאמן לה' ולתורה, לא אז מילימטר, אמונה קדושה. זה מה שצריך – להיות נאמנים.

"רִאשִׁית חֶכְמָה יִרְאַת ה'". ראשית חכמה יראת ה' – יראת שמים, יראה מהעונש, יראת הרוממות, יראה שכן אדם לא רוצה לאכזב את אבא שבשמים, יראה שאדם לא רוצה להיות נזוף ורחוק ממקור החיים יתברך שמו לעד. זו יראה. זו יראה עם אהבה, אהבה עם יראה, זה בלול וכלול אחד בשני. אז מי שרוצה חכמה, רוצה לקבל את התורה – שיהיה ירא שמים. זה בְּפֶרֶט.

בְּפֶלֶל, כתוב: "כאיש אחד בלב אחד". האם אנחנו שם, כאיש אחד בלב אחד? אוקיי, כדי להיות במצב של 'כאיש אחד בלב אחד' – צריך תיקון המדות, צריך שכל אחד ילחם עם היצר שלו, לראות מעלות חברו וחסרונות עצמו. ואם יש ויכוחים, יש ויכוחים. יש ויכוחים שיכולים להיות קיצוניים, כמו בית שמאי ובית הלל, אז מה? לא שנאת חנם. שנאת חנם החריבה את הבית, וכבר צריך לתקן את הדבר הזה, לא ללבות אותו. וזה בכל תחום ובכל מקום. לא להסכים לזה, לשנאת חנם, לא. ואז אפשר לקבל את התורה כאיש אחד בלב אחד.

צריך לאהוב את החכמים, את כל קדושי ישראל האמתיים, לא משנה אם אתה חסיד או ליטאי או ספרדי – לא משנה. תאהב את כל הצדיקים ואת כל הקדושים, תלמד מכולם. אנחנו קוראים לזה 'התכללות'. בעולם התהו אין התכללות, יש 'אני אמלוד, אני אמלוד', כל ספירה אחת מתחת לשניה – אין שלשה קוים, אין שיתוף פעולה, אין שום דבר. זה מביא שבירת הכלים. זה עולם התהו.

בעולם התיקון יש קומה: ראש-תוך-סוף, פנים ואחור, קו ימין-קו שמאל-קו אמצעי. כל הספירות והפרצופים כולם עובדים ביחד, למען שמו באהבה, לתקן עולם במלכות שדי. זה עולם התיקון. משם בא יעקב אבינו. והתיקון צריך לתקן גם את התהו, לא לתת לתהו להפוך את התיקון לתהו – לא. אנחנו לא אנשי תהו, אנחנו אנשי תיקון.

**יהי רצון שכולנו נזכה לקבל את התורה ולקיימה
מאהבה ומיראה, מיראה ומאהבה, למען שמו
באהבה!**

לחיים! לחיים! לחיים!

**שבת שלום וחג כשר ושמח! בהצלחה בכל העניינים.
שיבוא משיח במהרה ברחמים, שנעשה כלי זך למען
השראת שכינתו יתברך!**

**נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום
ובכל זמן, לזכות את היהודים בכל מקום ובכל זמן,
גם בארץ גם בחו"ל. זה דחוף, להאיר לעם ישראל –
וכשעם ישראל יהיה באורות דקדושה, הוא יאיר גם
לעולם כולו!**

לחיים! לחיים! לחיים! וכל טוב סלה.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל.

אז בכל החלטה שכן אדם עושה, צריך לשאול את עצמו: האם הוא נאמן לה' ולתורה, להלכה, או שהוא שומע ככה בשקט בקול היצר? וגם אם הוא מבקש עצה ממישהו, גם זה, לא משנה מי בעל העצה – צריך לבדוק אם העצה הזו היא נקיה, היא לפי ההלכה, היא לשם שמים, לאיפה היא מוליכה אותי. מבינים?

כשהמצב מידרדר אז צריך להזהר. אפשר לעשות מזה משפט: 'כשהמצב מידרדר צריך להזהר'. ובעזרת ה', אם נתחזק, אם נרצה לעשות רצונו יתברך, תבוא הגאולה ברחמים, ולא יהיו לנו יסורים ולא יהיו לנו צרות, שיש כבר מספיק.

ואתם זוכרים, כשהתחילה המגיפה לפני כמה שנים, שאלנו: האם המגיפה היא רק דבר חד-פעמי, כמו שהיתה מדי פעם איזו מגיפה, או זו התחלה של איזה צרור של צרות שבאות כהכנה להתגלות משיח? השארנו את זה בסימן שאלה. וגם עכשיו אנחנו נשאיר את זה בסימן שאלה. אבל כל אחד רואה שהמצב בכל העולם לא כדרכו, לא כפי שמתנהל בדרך כלל, או שגם כן אומות העולם ומנהיגיהן תכננו כל מיני תכנונים שיהיה ככה ויהיה ככה – ופתאום הכל הפוך. וגם אצלנו, ה' ישמור עלינו שנלך בדרך הנכונה ונהיה אור לגויים ולא הפוך, ה' ישמור.

ליהודי תמיד יש שליחות לקדש את שמו יתברך על ידי נוכחותו, ולא הפוך חס ושלוש. צריך להיות ערניים מאוד לדבר הזה. בן אדם שנגוע באינטרס – היצר הרע לוקח אותו בשניה. לכן צריך ללמוד את התורה ולשאול את החכמים על כל דבר ודבר. יהודי הוא לא הפקר. הוא לא עושה מה שהוא רוצה, איך שבא לו. מבינים? זו יראת שמים.

עכשיו אנחנו ערב שבועות, קבלת התורה. כתבתי ב'מתוך נפשי' שהכנה לקבלת התורה היא בעצם ספר 'דרך עץ החיים'. נכון, כי יש שם את הכללים שכל אחד צריך כדי לתקן את עצמו כדי שנוכל לקבל את התורה כראוי.

וזה לא דבר של מה בכך איך שמקבלים את התורה. הנה, התקלה שיצאה עם אלישע בן אבויה, אחר – בגלל שאבא שלו כיוון עליו בזמן שראה את החכמים שלמדו תורה ואש סבבה אותם, הוא כיוון שיהיה לו בן שגם הוא יזכה לכבוד הזה – זה היה נגוע בכבוד, וזה השפיע על נקודת האצילות, ככה אומרים חכמים, על התולדה של הילד הזה, ובסוף הילד הזה קרה לו מה שקרה לו. ה' יעזור לעם ישראל, שלא נדע מצרות ויהיה תיקון לכולם.

אז זאת אומרת, קבלת התורה: האור מצטייר לפי הכלי. הכלי זך – האור יהיה זך כמו הכלי, או יותר ויזכך אותו יותר. אבל אם הכלי עכור, ה' ירחם. הכלי זה אנחנו.

מתוך נפשי – שמחה של קדושה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
ט' סיון תשפ"ה

לעילוי נשמות הנפלים • לרפואת הפצועים • להחזרת החטופים • לשמירה על החיילים.

- א. יש שמחה – ויש שמחה של קדושה ושל מצוה. השמחה סתם היא סתם שמחה. שמחת הקדושה – השראת השכינה.
- ב. ככל שהנפש נלחמת יותר להחזיק בקדושה, כך היא מאירה יותר בשמים ובארץ.
- ג. ככל שמנקים יותר, כך צריך לנקות עוד יותר, עד שהכלי יהיה זך לגמרי למען שמו באהבה.
- ד. כל הדברים החשובים בחיים – הם חשובים באמת רק אם הם כלים לעבודתו ית'.
 - ה. את התורה צריך ללמוד מתוך דבקות ומתוך שמחה.
 - ו. לקראת הגאולה השלמה כל אחד בוחר צד: לה' ית' – או לס"א.
 - ז. לפעמים צריך להפתיע בהפתעה דקדושה, כדי שהיצר הרע לא ימנע את המצוה ואת השמחה.
 - ח. זיווג טוב, זו מתנה עצומה משמים.
 - ט. יש אנשים המעריצים את החכמה. אני מעדיף את הצדיקות.
 - י. אנשי אמת בסוף בוחרים תמיד באמת, אף על פי שהיצר הרע מנסה לבלבל אותם.
 - יא. אדם צריך להיות חרוץ בכל מה שעושה, וצריך לעשות אותו עם כל הלב והנשמה.
 - יב. אם מופיע ח"ו יאוש, זה סימן שהמלחמה שאתה עורך אינה מדויקת.
 - יג. הבטחון בה' ית' אינו מין רעיון או ערך – אלא תוצאה של הדבקות התמידית בו ית'.
 - יד. הוֹדָה בטעויות שלך, ותקן אותם בס"ד.
 - טו. אם אדם נותן המון כי הוא מצפה לקבל על כך המון, הוא יתאכזב. אם הוא נותן לשם שמים, לעולם לא יתאכזב.
 - טז. כשיש פיצוץ בצינור – השפע בורח, בגשמיות כמו גם ברוחניות.
 - יז. אם לא תטפל בבעיה היא לא תעלם, ויתכן שאף תחריף, ר"ל.
 - יח. כאשר אתה מקבל על עצמך שליחות, דאג להשלימה באופן מלא, בס"ד, כך שלא יהיו נזקים וקטרוגים.
 - יט. גדולה מעלת השלום. זה אינו דבר מובן מאליו, וצריך לעמול על כך רבות – כמו אהרן הכהן, "אוהב שלום ורודף שלום".
 - כ. אל תחשוב שלא רואים אותך. רואים גם רואים. אל תחשוב שלא מבינים מה אתה עושה – מבינים גם מבינים.
 - כא. שמח על כל מעלה שתגלה בבריות! שום דבר אינו מובן מאליו.
 - כב. הברור אינו נותן מנוחה. אך אין מנוחה ללא בירור!
 - כג. 'יש להזדרז כי הזמן דוחק' – לעתים זו עצת היצר הרע, לעתים זו עצת היצר הטוב.
 - כד. ללא חשבון נפש – היצר הרע אוכל את כל הנפש, הוא בולע אותה לעצמו.
 - כה. האדם משדר בחיצוניותו את מה שיש בפנימיותו – ירצה או לא.

לחיים! לחיים! לחיים! עבדו את ה' בשמחה!

לחיים! לחיים! לחיים! בואו לפניו ברננה!

נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל זמן ובכל מקום לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!

לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכט"ס.